

SZENT LÁSZLÓ SZIKLÁJA

---

42. szám — 2014. Nagyhét

2014.április 14.

Mindennek megvan a maga órája, és az ég alatt minden dolog elmúlik a maga idejében. (...) Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek, ideje a gyásznak és ideje a táncnak. Préd.3,1.3

Tizenegyedszerre farsangozhattunk együtt

2014. március 1-jén tartottuk egyházközségünk hagyományos farsangi bálját az Árpád uszoda éttermében. A hagyományos szónak esetünkben egyértelmű létjogosultsága van, hiszen ebben az évben 11. alkalommal gyűltünk össze, hogy tánccal, zenével, vidámsággal búcsúztassuk el a telet.

A nagy eseményre már február elejétől lelkesen készültek a hittanos gyerekek. Hitoktatóink lelkes szülők segítségével dalokat, táncokat tanítottak, és azon törték a fejüket, hogyan lehetne minél több gyermeket bevonni valamilyen előadásba. Végül összeálltak a műsorszámok, a jelmezek, a díszletek, és eljött a várva várt nap is.

A fellépő kisebbek a vendégek fogadása előtt még összegyűltek egy utolsó próbára, amely nagyon jó hangulatban zajlott, de a vendégek érkezésével és létszámuk növekedésével együtt fokozódott a kis szereplőkben (és szüleikben) az izgalom. Ami egyáltalán nem meglepő, hiszen egyszerre több mint 130 ember előtt kellett előadniuk a sokszínű, de ugyanakkor nem egyszerű produkciókat.

Hat óra után három elegáns fiatal pár várta az uszoda lépcsőjének tetején a felcsendülő dallamokat, hogy keringőjükkel méltó módon megnyithassák a bált, majd József atya köszöntője után a gyerekeké lett a főszerep.

Elsőként egy kedves dalt adtak elő Berciről, a legnagyobb törpéről. A „címszerepben” Sándor Szabolcsot láthattuk, aki nagyon ügyesen alakította a legnagyobb törpe szerepét. A produkció végén vidám vonatozásra invitálták a jelenlévő kicsiket és József atyát, aki mosolyogva tette fejére a törpispapkát, és állt be az éneklő gyermekek közé.

Ezt követően hittanosaink a Nox együttes Tűztánc című dalára látványos táncelőadással szórakoztatták a vendégeket, melyet Horváth Csaba táncművész tanított be. Méltán kaptak nagy tapsot gyermekeink, hiszen rengeteg energiát áldoztak a felkészülésre.

A színvonalas műsorszámok után a hasunkra is gondolnunk kellett. A büféasztalra készített rengeteg enivaló mellett senki nem maradhatott éhen. Közös imádkozás után mindenki kedvére válogathatott a finomabbnál finomabb falatok közül, miközben élénk beszélgetésbe merültek az asztaltársak.

A gyerekek is hamar feltalálták magukat, együtt beszélgettek, játszottak, táncoltak apróbbak és nagyobbak, hagyták a szüleiket is mulatni, élvezni az estét. Fáradhatatlanságukat mutatta, hogy produkcióiknak még korántsem volt vége.

Fülöp Roland gitárjátékával és énekével kísérve a Noénak öltözött Pócsik Sándor bekísérte a bárkába az állatokat az özönvíz elől. A dal utolsó sora a szívünkhöz szólt: Sok jó ember kis helyen is jól megfér.

Sándor Szilvia és Ercse Gergő önállóan betanult koreográfiájukban a tinédzserek körében népszerű két zeneszámra adták elő modern táncukat társaik lelkes tapsa közepette. Bátorságuk, kreativitásuk becsülendő érték, szüleik méltán büszkéek rájuk.

A felnőttek további szórakoztatásáról Mihály Gyuláné, Margó gondoskodott, aki csodálatos hangjával mindenkit lenyűgözött.

Sin Angelika a külön nőkből és férfiaktól álló csapatok között hirdetett versenyt. Volt itt dalfelismerés, éneklés, városismereti kérdések. Borbásné Sebestyén Veronika férfiakat megszégyenítő alapossággal mondta el, hogyan kell kereket cserélni, míg Kanizsainé Máriát nők kezdték irigyelni, amikor férje, Gyuri pontosan előadta a piskótakészítés legapróbb részleteit. Volt kitől

tanulnia, felesége csodálatos tortákkal lepi meg rendszeresen környezetét. Ezentúl biztosan párját is befogja a munkába ☺

A tombolasorsolásra már megérkezésünk pillanatától nagyon készültünk, hiszen a terem egyik asztalán már ott sorakoztak az ígéretes nyeremények, amelyekkel már régóta szemeztünk. Sokak nem is hiába, hiszen minden tárgy gazdára talált.

A programok gazdagsága mellett a lábunkat sem kíméltük, hiszen kisebb nagyobb megszakításokkal a táncparkett tele volt kicsikkel, nagyokkal, fiatalokkal, idősebbekkel, akik közül a kitartóbbak egészen hajnalig ropták.

Nagyon jó hangulatban telt a bál, úgy gondoljuk, mindenki jól érezhette magát, ráértünk beszélgetni ismerősökkel, barátokkal, lehetőség nyílt kikapcsolódni, feltöltődni, kilépni a rohanó hétköznapokból, hogy ezután nyitott szívvel kezdjük meg nagybőjt időszakát, készülve legnagyobb ünnepünkre, Jézus feltámadására.

Dancsné Suller Judit és Szoboszlainé Zabos Petra

Évről-évre visszatér életünkbe a nagybőjti időszak. Lehetőséget kapunk újra és újra, hogy egyre érettebb gondolkodással kerüljünk közelebb Jézus negyven napos böjtjét, szenvedését átélve életünk céljához. Hitünk ezáltal is erősödhet, tökéletesedhet. Kihasnáltuk, kihasználjuk-e ezeket a lehetőségeket. Vajon életünk során hányszor lesz még módunk átélni ezeket a tartalmas időszakokat? Szoboszlórol elszármazott nagyénéem küldte el nekünk nagybőjti gondolatait.

Negyven nap

Ebben az évben elég későn kezdődött a nagybőjt, bőven volt időnk a Karácsony, az Újév, a Vízkereszt megünneplésére, majd a farsangi vidámságra Ezek után pedig visszatérve a szokott hétköznapokba, lehetőségünk volt az elcsendesedésre.

Nagyon jó volt ez így, hogy volt idő mindenre, nem úgy zuhantunk bele a böjti időszakba, hanem előkészítéssel, nagyobb figyelemmel, összeszedettséggel kezdhettük a nagybőjtöt.

Nagyon ajánlatos, hogy lelki megtisztulással kezdjük a szent negyven napot. Idén a hamvazószerda hetében volt az első péntek, ez még több embert indított arra, hogy szentgyónást végezzen.

A mi távoli plébániánkon időegyeztetési nehézségek miatt szokatlanul korán, ezen a márciusi első pénteken kezdődött a nagyböjti lelkigyakorlat. Ez az esemény is nagyban hozzájárult, hogy a böjt kezdete kellő hangsúlyt kapjon, hogy a nagyböjti időszak gyümölcsöző legyen számunkra.

Az idei év szentírási részletei és a hozzájuk kapcsolódó prédikációk nagyon kiemelték, mit is jelent az Istennek tetsző böjtölés. Nem a testünk, lelkünk sanyargatása a célja a böjtölésnek, Istennek nem ez tetszik! Bibliaórán olvastuk Izajás 58. fejezetében hogy az Istennek tetsző böjt: testvéreink kiszolgáltatottságának, nyomorúságának megszüntetése, az éhezők etetése, a ruhátlanok felruházása, a szegények megsegítése.

Hogyan tudnánk ezt megtenni, ha folyton saját igényeink – melyek általában önzők, túlzottak, jogtalanok – kielégítésével foglalkozunk? Ha mindig ezeken jár az agyunk? Testi igényeink, a vagyonszerzés, hatalom szerzése, a hatalom megtartásáért vívott harc teljes lényünket igénybe veszi, nem jut időnk észrevenni mások nélkülözését és figyelmünket teljesen leköti saját harcunk, anyagi javainkat is erre fordítjuk. Nincs időnk lelkiekkel foglalkozni.

Magányosok, betegek, idősek, dédelgetésre váró gyermekek lehetnek közelünkben, nélkülözhet szomszédunk, fázhatnak rokonaink a csekély fűtés miatt, kiváltképpen gyógyszerreceptjeik gyűlhetnek, nincs, aki észrevegye. Vagy épp várjuk, hogy az önkormányzat, vagy a kormány majd megoldja ezeket a feladatokat. Nagyon sokan még morognak is emiatt, követelve az állami megoldást. Szenvedhetünk az Istentől való távolság miatt, de sok-sok elfoglaltságunktól nem vesszük észre, hogy ezt a távolságot mi tartjuk!

A testi böjtölés eszköze a helyes böjtölésnek. Ha kívánságainkat, vágyainkat, testi igényeinket visszaszorítjuk, lemondunk ezek kielégítéséről, megnyílik a szemünk testvéreink nyomorúságára, nélkülözéseire, marad időnk és anyagi eszközeink is gyűlnek, hogy a nélkülözőkön segíthessünk, az irgalmasság cselekedeteit

gyakoroljuk. Ha leteszünk mindent a kezünkől, elménkből, leapasztjuk elfoglaltságainkat, nagy csend és „üresség”, azaz hely támad bennünk. Alkalmassak leszünk arra, hogy a hívó szót meghalljuk, hogy Isten szavát befogadjuk, szándékát megértsük, hogy Vele találkozzunk.

Két előfeltétele van: a bűnöktől való szabadulás és az elcsendesedés, önmegtagadás. Ezt célozza a nagyböjti időszak.

Hogy miért épp negyven napig tart?

Tulajdonképpen egész életünkben munkálkodni kell azon, hogy önmagunkat háttérbe szorítsuk, hogy Istennek és felebarátainknak helyet engedjünk életünkben, de koncentráltan, egy nagy esemény előtt (jelenleg a húsvétra várva) böjtölünk, elvonulva a világtól, önmegtagadással.

Mózes a Sinai hegyen negyven napot töltött a néptől elvonultan, az Úr jelenlétében.

Illés próféta negyven napig vándorolt a pusztában, böjtölve, imádkozva.

Jézus megszentelte a negyven napot azzal, hogy a Jordánban való megkeresztelkedése után negyven napra visszavonult a pusztába, böjtölni, imádkozni, az Atyához közel lenni.

Mi is igyekszünk nyomában járni.

Kívánom, hogy mindnyájunk számára gyümölcsöző legyen a nagyböjt, a húsvétra való felkészülés!

Molnár Istvánné

Wass Albert: Kereszt alatt

Uram, én jó akartam lenni, de imádkozva rosszat tettem.

Uram, a szemem jobbra nézett, de akaratlan balra mentem.

Sírást indultam vigasztalni, de jaj, a szám szitokra állott, a karom ölelésre lendült, de csattanva az arcba vágott.

Uram: én mindig rosszat tettem, valahányszor csak jót akartam!

Uram: ha én gyémánt vagyok, csiszolatlan miért maradtam?

Aki nekem szolgál, kövessen engem, és ahol én vagyok, ott lesz a szolgálóm is. Azt, aki szolgál nekem, meg fogja tisztelni az Atya.

Jn.12,26

2014. március 16.-án a nyolcórás szentmisén került sor az új ministránsruhák megáldására és a ministránsavatásra.

Hét lány és hat fiú vonult be ünnepélyesen aznap reggel a keresztet követve az oltár elé, karjukon a ministránsruhákkal.

A megilletődött gyerekeket a szüleik öltöztették be a megáldott új ruhákba, majd a ministránsok egyenként válaszoltak a József atya által feltett kérdésekre. Megígérték, hogy hűségesek lesznek az Egyházhoz és a Szoboszlói Egyházközséghez és szívesen szolgálnak az oltár körül. József atya név szerint avatta őket a helyi templom ministránsaivá, miközben a nyakukba akasztott egy-egy keresztet.

Azóta minden szentmisén gyönyörködhetünk a szép ruhákba öltözött lelkes ministránsainkban. Szívvel köszönjük az adományozóknak, hogy ezzel is emelték a szentmiséink szépségét!

Lukátsi Vilma-Virágvasárnap

Azon a napon virágzott a Föld!
Pálma nőtt a tövis helyében,
amikor annyi kiáltás hangzott:
„Áldott, Aki jön az Úr nevében!”
Ó, az a nap nem tartott sokáig.
este lett, s elmúlt a többi között,
bár összeértek a keresztutak,
s az örök győzött az idő fölött;
de akkor ott, a virágos lejtőn,
ahová az a kis számár lépett,
még nem tudta más, csak az Úr tudta!
A szívek lángja ellobbant, kiégett!
A földi út kezdete és vége
átívelt a virágvasárnapon,
hogy a halálon győzzön az élet
a dicsőséges húsvét hajnalon

Ne szakíts félbe Uram, imádkozom!

Ember: *Mi atyánk, aki a mennyekben vagy.*

Isten: Tessék.

Ember: Ne szakíts félbe kérlek, imádkozom.

Isten: De hisz éppen megszólítottál!

Ember: Én megszólítottalak? Á –tulajdonképpen nem. Az ima szó így: *Mi atyánk, aki a mennyekben vagy...*

Isten: No tessék, már megint. Te hívsz engem, hogy beszéljünk kicsit. Nem? Tehát, miről van szó?

Ember: *Szenteltessék meg a te neved...*

Isten: Komolyan gondolod?

Ember: Mit?

Isten: Valóban meg akarod szentelni a nevem? Tudod, hogy mit jelent ez egyáltalán?

Ember: Azt jelenti... Azt jelenti... A csuda vigye el, mit tudom én mit jelent! Honnan tudjam?!

Isten: Azt jelenti, hogy meg akarsz tisztelni, hogy én neked egyedülállóan fontos vagyok, hogy számodra a nevem értékes.

Ember: Igen, ezt értem. *Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a Földön is.*

Isten: Teszel ezért valamit?

Ember: Hogy a te akaratod teljesüljön? Természetesen. Rendszeresen járok szentmisére, egyházi adót fizetek, ha valamire gyűjtenek én is adakozom, megtartom a böjtöt és szoktam imádkozni is.

Isten: Én többet akarok: hogy az életed rendbe jöjjön, hogy a szokásaidat, melyek mások idegeire mennek, elhagyd. Azt akarom, hogy a betegek meggyógyuljanak, az éhezők ételhez jussanak, a szomorúakat megvigasztalják.

Ember: Miért éppen nekem mondod ezt? Mit gondolsz hány gazdag képmutató ül a templomban? Nézz csak körül.

Isten: Bocsánat! Én azt hittem tényleg azért imádkozol, hogy legyen meg az akaratom. Ez ugyanis egészen annál kezdődik, aki ezt kéri.

Ember: Ez világos. Imádkozhatom most tovább? *Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma...*

Isten: Ember, máris túlságosan kövér vagy. Kérésedben a kötelezettség is benne rejlik, hogy valóban tegyél azért valamit, hogy a világ millió éhezője naponta kenyérhez jusson.

Ember: És *bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek.*

Isten: És János?

Ember: János? Ne kezd el most már őt is. Nagyon jól tudod, hogy valahányszor találkozunk, olyan szemtelen, hogy dühöngeni kezdek. És ő is tudja ezt. Nem vesz komolyan, mint munkatársat, és egyáltalán az idegeimen táncol ez az alak.

Isten: Tudom, tudom! És az imádságod?

Ember: Nem úgy értettem.

Isten: Legalább becsületes vagy. Örömet szerez neked, hogy ilyen sok keserőséggel és ellenszenvvel rohangálsz a világban?

Ember: Beteggé tesz.

Isten: Meggyógyítalak. Bocsáss meg Jánosnak, és én megbocsájtok neked.

Ember: Hm... Nem tudom, hogy rá tudnám e szánni magamat.

Isten: Segítek neked!

Ember: *És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól...*

Isten: Nagyon szívesen. Kérlek, kerüld el azokat a személyeket és helyeket, ahol kísértésbe kerülhetsz.

Ember: Hogy gondolod ezt?

Isten: Hiszen ismered gyenge pontjaidat. Udvariatlanságod és magatartásod az anyagiakban. Agressziód és nevelésed. Ne adj lehetőséget a kísértésnek.

Ember: Azt hiszem ez életem legnehezebb Miatyánkja. De most van először köze a mindennapi életemhez.

Isten: Remek! Imádkozd nyugodtan végig.

Ember: *Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség, mindörökké! Ámen.*

Isten: Tudod mi a legjobb? Hogy ha az olyan emberek, mint te, elkezdnek engem komolyan venni, igazán imádkozni, és az én akaratomat tenni, akkor aztán észreveszik, hogy mindaz, amit az én országom eljöveteleért tesznek, őket is boldoggá teszi.

(Egy osztrák diáklapból)

Emlékeztetőül a Nagyhét és Húsvét vasárnap ünnepléséhez

Hétfő	Mindhárom napon este negyed hattól gyóntatás, majd hat órától szentmise. Lesz perselyezés! Az összegyűlt összeg lesz a lelkigyakorlatos atya tiszteletdíja. A lelkigyakorlatot vezeti Tóth László atya Debrecenből
Kedd	
Szerda	
Csütörtök	Dél előtt a Szent Anna Székesegyházban lesz az Olajszentelési mise 10 órától. Itthon este hat órától szentmise, melynek keretében lesz a lábmosás-szertartása. Kérjük az első széksort mindkét oldalon üresen hagyni! Az oltárfosztás után virrasztás lesz.
Péntek	Nagypéntek, szigorú böjti nap az ismert feltételek szerint. Este hat órakor kezdődik a szertartás benne a Passió éneklésével
Szombat	Este nyolc órakor kezdődik a szertartás! A szentmise keretében felnőttek keresztelése lesz. Kérjük a padok előtti széksorok és az első padok szabadon hagyását. A szentmise után lesz a feltámadási körmenet.
Vasárnap	Húsvétvasárnap a szentmisék a szokott időben, reggel 8 és 10 órakor kezdődnek. A nyolcórás szentmisét követően lesz az ételmegáldás. (ha szükséges, akkor a 10 órás mise után is)

**A locsolkodni induló legények dolgát szeretnénk megkönnyíteni
ezekkel az új locsolóversekkel ☺**

Magyarország szép tájiról,
Gyöngyharmatot szedtem,
Akit ezzel megöntözök,
Áldja meg az Isten

Eljött a szép húsvét reggele,
Feltámadásunk édes ünnepe.
Ünneplő ruhákba öltöztek a fák,
Pattognak a rügyek, s virít a virág.
A harang zúgása hirdet ünnepet,
Egy kismadár dalol a zöld rétek felett.
Tündérország rózsái közt gyöngyharmatot szedtem,
Akit azzal meglocsolok, megáldja az Isten.
Az illatos rózsavíztől megnőnek a lányok,
Zsebeimbe beleférnek a piros tojások.

Adjon a jó Isten,/ Boldog ünnepeket!/ Mindenféle jókkal /Lásson el
titeket./Az öreg nagyapám /Ily köszöntőt hagyott, /örvendjeteK vígan,
/Jézus feltámadott. /Öröm ez tinéktek, /Énnekem és másnak, /De én
is örülök, /A hímes tojásnak./ Adjanak hát nékem /Néhány piros
tojást,/ Hogy jó kedvvel menjek /Az utamra tovább.

Minden olvasónknak, testvérünknek áldott Húsvétot kívánunk!

Kiadja a Szent László Római Katolikus Plébánia
4200 Hajdúszoboszló, Bocskai u. 1.
Telefonszámok: 52/270-079 és 06.30.445-3447